

Buitenlandse ervaringen

Peter Vesseur, Peter Roelofs PV

Medewerkers van het Proefstation voor de Varkenshouderij te Rosmalen hebben in maart een werkbezoek gebracht aan onderzoeksinstituten in Sleeswijk-Holstein en Denemarken. In Sleeswijk-Holstein is gebleken dat verlaging van het eiwitgehalte de N-uitscheiding kan beperken en het drogestofgehalte van de mest kan verhogen. In Denemarken krijgt het mesten van beren, de verbetering van de vleeskwaliiteit en groepshuisvesting veel aandacht. Ook ziektepreventie door middel van het **SPF-systeem** blijft in Denemarken actueel.

Sleeswijk-Holstein

Verlaging van het eiwitgehalte in **mestvarkensvoer**

Op het proefbedrijf Futterkamp is een proef gedaan, waarbij mestvarkens met voeders met een duidelijk verschillend eiwitgehalte gevoerd zijn. De controle-groep kreeg voer met 18% ruw eiwit, de proef-groep kreeg tot een gewicht van 65 kg een tweefase voer met 15% ruw eiwit en daarna met 11% ruw eiwit. De kosten van het laag-eiwit rantsoen waren door het gebruik van synthetische aminozuren hoger, de prestaties waren voor beide groepen gelijk. De voordelen van het proefvoeder kwamen tot uiting in de N-uitscheiding. De mestwetgeving in Sleeswijk-Holstein staat 160 kg N / ha toe, in de controle kwam dit overeen met 14 mestvarkens, in de proefgroep met 27!

Daarnaast nam het droge-stofgehalte van de mest toe van 12,3% in de controle- tot 19,8% in de proefgroep. (P. Hopp c.s.). Zowel proef- als controlegroep kregen water verstrekt met een "pulserende" nippel, diep in de trog. De nippel geeft per "bijt" ongeveer een slok water. Hierdoor wordt aanzienlijk minder water vermorst. De mest met meer dan 12% droge stof is niet meer goed op te pompen.

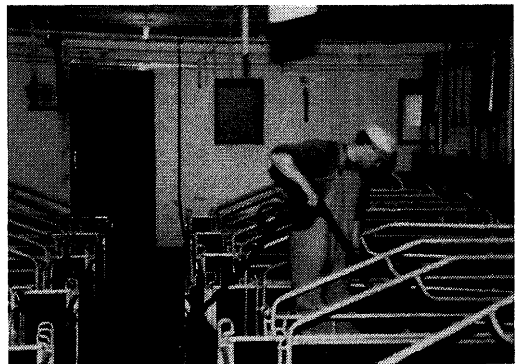
Denemarken

Onderzoek op praktijkbedrijven
In Denemarken wordt het praktijkonderzoek op praktijkbedrijven uitgevoerd. Er zijn twee van dergelijke bedrijven bezocht.

Inrichting kraamstal

Op het eerste bedrijf - een SPF-bedrijf - worden diverse roostervloeren in de kraamstal onderzocht. De vergelijking tussen de diverse vloeruitvoeringen loopt nog te kort om er iets van te zeggen.

Opvallend op dit pas omgebouwde bedrijf is de lay-out van de kraamstal. De kraamstal is namelijk één grote ruimte, waarbinnen de verschillende "afdelingen" slechts gescheiden zijn door een wand van ongeveer 1,5 meter hoog. De "afdelingen" worden wel na elke ronde schoon gespoten, er zijn ook bedrijven waarbij een soort douchegordijnen tussen de "afdelingen" dichtgetrokken kunnen worden om te voorkomen dat jonge biggen in de "afdeling" ernaast nat worden. De afdelingen voor gespeende biggen komen elk via een deur direct op de kraamstal uit.

Scheidingswand tussen "afdelingen". Op de achtergrond de deur naar de biggenstal.

In de gedachte-vot-ring ten aanzien van ziektepreventie is het isoleren en daardoor ziekte-vrij houden van het bedrijf (SPF) veel belangrijker dan de strikte scheiding tussen afdelingen. Het gebruik van de hygiënesluis is bijvoorbeeld voor-treffelijk

Zeugen in dekgroepen

Op het tweede bedrijf dat bezocht werd - een niet-SPF-bedrijf - doen de Deense Slachterijen onderzoek naar de groepshuisvesting van zeugen. Naast een afdeling met individueel gehuisveste zeugen, is er een afdeling waarin de zeugen in dekgroepen van 12 dieren worden gehouden. De zeugen krijgen per groep een hoeveelheid brij verstrekt, die extra wordt verdund opdat alle zeugen voldoende kunnen opnemen, zodat het conditiever-schil tussen zeugen binnen een groep niet te groot wordt. Er worden echter wel grote verschillen in conditie gezien. Verder zijn de hokken nogal nat en er worden veel agressieve interacties tussen zeugen geconstateerd, waarbij de dieren onvoldoende kunnen vluchten.

Onderzoek op instituten

Vlees-kwaliteit staat in Denemarken, zowel bij de Deense Slachterijen, die daar vooral in hun onderzoeksinstituut in Roskilde veel aandacht aan besteden, als bij het National Institute of Animal Science te Foulem zeer in de belangstelling.

Beregeur

Een van de zaken waaraan veel aandacht besteed wordt, is beregeur. De Denen willen op grote schaal beren gaan slachten, ook voor de export. In Denemarken wordt lichter geslacht dan in Nederland (95 kg levend gewicht), terwijl er ook voor een andere export-markt gewerkt wordt (Engeland slacht zelf 90% van zijn mannelijke varkens als beer). Daarnaast is slechts 20% bestemd voor de versvlees markt; in koude produkten is beregeur niet snel een probleem. In Denemarken wordt veel energie gestoken in de bepaling van skatol aan de slachtlijn als maat voor de berelucht. Daartoe wordt een vetmonster, via een methode die gebruik maakt van spectrofotometrie,

onderzocht. De testuitslag is pas na 12 minuten bekend en de snelheid is slechts 150-180 monsters per uur. De kosten komen op ongeveer f 10,— per aangeleverde beer (indien over een langere periode echter te veel positieve dieren geleverd worden, dan wordt er een hogere bijdrage gevraagd of wordt een bedrijf zelfs uitgesloten).

Het skatol-gehalte in het vlees van beren is te beïnvloeden via de voeding: biergist, erwten en veel gerst zorgen voor een toename van het skatol-gehalte evenals een hoge voeropname. In de zomer, als de temperatuur gaat oplopen, neemt het skatol-gehalte ook toe. Er kunnen dus management-maatregelen genomen worden om het skatol-gehalte te beïnvloeden. Naast skatol kan androstenon onderzocht worden, al is de correlatie met beregeur wat lager. Een combinatie van de twee is een betere maat voor beregeur dan de skatolbepaling alleen.

Residuen van groeiremmers in granen

In Denemarken is onderzoek gedaan naar effecten van met halmverkortende middelen (CCC of cycocel en cerone) behandelde granen op de technische resultaten van zeugen. Er wordt in dit onderzoek een produktie-derving van één big per toom gevonden bij gebruik van dergelijke granen in zeugenvoer. Bij stieren zou de testi kelgrootte met 7-8% afnemen.

Voor al in het stro zijn de residuen hoog. ■